

Den højtærede Statsminister opfordrer til at vise Forstaaelse. Hellere end den Tale, Socialdemokraterne fører, siger han, skulde de opfordre til Samarbejde mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Ja, jeg ved ikke, hvad Statsministeren mener. Der har været det inderligst mulige Samarbejde i Fag efter Fag siden Nytaarstid, da Overenskomsternes Udløb var inde, den inderligste Forhandling, og Forhandlingerne er resulteret i det ene glædelige Resultat efter det andet, de endte med nye Overenskomster, med Forstaaelse fra begge Sider. Men i samme Grad som Tallet paa indgaaede Overenskomster er steget, i samme Grad er den højtærede Statsministers Vrede aabenbart vokset. Det var ikke den Vej, han vilde. Nej, Arbejdsgiverne skulde naturligvis fulgt det smukke Eksempel, Regeringen gav, at slaa ned paa Arbejderne, bruge Pisken og Kniven og spænde Livremmen ind, ikke sandt? saa havde man været tilfreds i det højtærede Ministerium (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Vrøvl!). Ja, det kan godt være, at den højtærede Indenrigsminister synes, det er Vrøvl, men derfor behøver han ikke at sige det højt; han kunde godt holde det for sig selv.

Den Tale, som den højtærede Statsminister i Dag holdt, rettet mod Arbejderne, er en *ond* Tale, en Tale, der vil blive husket, og en Tale, der vil give sit Bagslag. Den højtærede Statsminister afviser altsaa kategorisk Foranstaltninger af den Art, vi har høvdet var nødvendige, afviser, at noget andet er fornødent end de Nedskæringsforslag, hvis Gennemførelse han afventer. Det forbavser mig, at den højtærede Minister mener at kunne indtage dette Standpunkt. En anden kendt Venstremand, et Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. Tange, har for faa Dage siden holdt en Tale ovre paa Fyn, i hvilken han sluttede sig til Statsministerens Ord om, at man skal gøre Tidens Gerning, og at Venstre og Regeringen maa staa fast om Nedskæringsforslagene, selvfølgelig, men, tilføjede han, Gennemførelsen af disse er kun en Brøkdal af Tidens Gerning, kun en Begyndelse. Hos denne Venstremand dæmrer der altsaa en vis Forstaaelse af, at man er langt fra Enden, selv om man gennemfører denne brutale Nedskæring. Følgelig er det i høj Grad urimeligt og kortsynet af den højtærede Minister at afvise Tanken om positivt at tage et Arbejde op for Støtteforanstaltninger for det Erhvervsliv, der trænger til saadanne, og til den Arbejderklasse, som før eller senere maa have sine Vilkaar ordnet, og hvis Utaalmodighed ganske naturligt

maa vokse under de nu eksisterende Forhold.

Men samtidig med, at den højtærede Statsminister altsaa var kategorisk afvisende overfor en Anmodning, der i væsentlig Grad baserede sig paa den Nød, der er i Arbejderklassen med 78 000 arbejdsløse, forstod Statsministeren, naar han skuede over paa den anden Side af Salen, at den Tale var ikke tilstrækkelig. Der maatte rækkes i det mindste et nyt Halmstraa ud for at holde Forbindelsen i Orden, Halmstraaet blev rakt i Dag ligesom i Tirsdags, da det var den højtærede Handelsminister, der udleverede det. Atter nogle taagede Talemaader, Henvisning til Villighed til at undersøge og forhandle og lade sig overbevise, hvis man *kunde* overbevises. Ja, det er virkelig opløttende! Det konservative Parti greb Halmstraaet, selvfølgelig! kunde jeg sige, ingen blev overrasket derover. Men naar den højtærede Statsminister saaledes er villig til at række det Halmstraa over paa den anden Side og villig til at love de Konservative Forhandling, Undersøgelse, hvorfor saa ikke svare ordentligt paa en Forespørgsel, stillet af os, om, hvorvidt Ministeriet agter at iværksætte noget positivt overfor Erhvervs-krisen? Den højtærede Minister kunde akkurat lige saa godt begynde Dagen med at udlevere sig, som han til en vis Grad maatte udlevere sig til de Konservative. Naa, det maa blive den højtærede Ministers egen Sag. Jeg forstod ved Udvekslingen af Behageligheder mellem Venstre og det konservative Parti, at nu er i hvert Fald foreløbig Venstres Program, Statsministerens Program af 14. November forladt. Der hedder det, som jeg en Gang før har sagt: at øget Toldbeskyttelse vil virke som Værn for Krisen, vil virke mod Samfundets Bestræbelser for at frigøre sig for Krisen, øget Toldbeskyttelse vil virke til Fastholden af Overkapitaliseringen. Men nu er den højtærede Minister villig til at underkaste den øgede Toldbeskyttelse, Overkapitaliseringens Opretholdelse, Krisens Bevarelse, en velvillig Overvejelse efter Ønske fra det konservative Parti. Det var ikke meget, dette Halmstraa indeholdt, og jeg fik ogsaa det Indtryk, at den ærede Ordfører for det konservative Parti selv havde en Fornemmelse af, at det var lidt tyndt. Han talte om, at det vilde altsaa vare 90 Maaneder paa normal Maade at komme igennem disse Undersøgelser, 7½ Aar, og han sagde saa, at det var en lovlig lang Ventetid, og han standse; det sidste Tal, han nævnte, var 15 Maaneder. Det er ganske vist kun 5 Fjerdingaar, men selv det synes jeg dog er en